

Arrest

**nr. 66 751 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 juli 2011 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 juli 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, komt op 21 juni 2011 België binnen en dient een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Uit een vergelijking van de vingerafdrukken en uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker op 4 juni 2011 reeds een asielaanvraag heeft ingediend in Polen.

Op 24 juni 2011 vragen de Belgische autoriteiten aan Polen de terugname van verzoeker op basis van artikel 16.1.c van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de

behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-II-Verordening).

Op 29 juni 2011 stemmen de Poolse autoriteiten in met de terugname van verzoeker.

Op 19 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd

aan de persoon die verklaart te heten D. M.

geboren te M. , op (in) (...)

van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)

die een asielaanvraag ingediend heeft.

REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan POLEN toekomt, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 16(1)e van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003.

De betrokkene vroeg op 21/06/2011 asiel aan in België. Hij verklaarde op 21/06/2011 vanuit Polen per taxi België te zijn binnengereisd en op 04/06/2011 asiel te hebben aangevraagd in Polen, maar de beslissing niet te hebben afgewacht. Het Eurodac verslag bevestigt dat betrokkene op 04/06/2011 asiel aanvroeg. Betrokkene verklaart eveneens het grondgebieden van de lidstaten niet verlaten te hebben.

Op 24/06/2011 werd door onze diensten een verzoek tot terugname gericht aan de Poolse instanties, die op 29/06/2011 akkoord gingen met de terugname van betrokkene op grond van artikel 16(1)e van Verordening 343/2003.

Tijdens het verhoor werd aan de betrokkene gevraagd om welke specifieke reden(en) hij een asielaanvraag in België indiende. De betrokkene antwoordde dat hij informatie kreeg via de televisie en media dat je in België als een vrij en beschermd persoon kunt leven. We benadrukken dat het volgen van de betrokkene in zijn keuze van het land waar hij asiel wil vragen neerkomt op het ontkennen van de doelstellingen van de Europese instanties. In Verordening 343/2003 worden de criteria en de mechanismen vastgelegd om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag. Dit impliceert dat de vrije keuze van de asielzoeker wordt uitgesloten. Er moet worden opgemerkt dat de Poolse instanties met hun akkoord van 29/06/2011 instemden met de terugname van de betrokkene op grond van artikel 16(1)e, wat betekent dat zijn op 21/06/2011 in België ingediende asielaanvraag wordt overgenomen door Polen.

Polen ondertekende de Conventie van Genève van 1951 en is partij bij het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM). Het is als lidstaat van de Europese Unie door dezelfde internationale verdragen gebonden als België. De asielaanvraag van de betrokkene zal dus door de Poolse instanties worden behandeld volgens de standaarden, die voortvloeien uit het gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Lidstaten, waaronder België. Polen kent, net als België, de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming toe aan personen die voldoen aan de in de regelgeving voorziene voorwaarden. Er is bijgevolg geen enkele aanleiding om aan te nemen dat de Poolse autoriteiten de minimumnormen inzake de asielprocedure en inzake de erkenning als vluchteling of als persoon die internationale bescherming behoeft, zoals die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, niet zouden respecteren. Polen kent onafhankelijke beroepsinstanties voor afgewezen asielaanvragen en beslissingen van detentie en verwijdering. Indien nodig kunnen voorlopige maatregelen worden gevraagd met toepassing van artikel 39 van het procedurereglement van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Er is afgaande op de verklaringen van de betrokkene en de elementen van het dossier geen enkele aanleiding om te stellen dat de bevoegde Poolse diensten de betrokkene geen bijstand en bescherming zouden kunnen bieden. Op de vraag of betrokkene redenen heeft om niet te worden getransfereerd naar Polen omdat hij slecht opgevangen of behandeld zou zijn door de Poolse autoriteiten, antwoordt betrokkene dat hij getuige was van hoe Poolse en Tsjetsjeense politieagenten enkele Tsjetsjenen meenamen naar Tsjetsjenië.

Betrokkene geeft geen enkele informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Poolse autoriteiten. Betrokkene brengt met betrekking tot de overdracht naar Polen evenmin concrete

gegevens aan die zouden kunnen wijzen op een eventuele schending van art. 3 van het EVRM. Een loutere vrees daarvoor volstaat dus geenszins omdat deze niet gestoeld is op de eigen persoonlijke ervaring van betrokkene. Betrokkene moet dus kunnen aantonen dat hij ernstige redenen heeft om te vermoeden dat hij in Polen een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een behandeling die strijdig is met art. 3 van de EVRM.

De betrokkene verklaarde geen in België of Europa verblijvende familie te hebben, wat betekent dat de artikels 7 en 8 van Verordening 343/2003 niet kunnen worden ingeroepen.

Gevraagd naar zijn gezondheidstoestand stelde de betrokkene gezond te zijn. Hieruit volgt dat er geen aanleiding is om te stellen dat het verklaarde probleem een overdracht aan de Poolse instanties zou verhinderen of dat een overdracht aan Polen in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM.

Op basis van bovenvermelde argumenten wordt besloten dat er geen grond is voor de behandeling van de asielaanvraag door de Belgische instanties met toepassing van artikel 3(2) van Verordening 343/2003. Hieruit volgt dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag, die aan de Poolse autoriteiten toekomt met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 16(1)e van Verordening 343/2003.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten.

Betrokkene zal teruggeleid worden naar de bevoegde Poolse instanties.

(...)."

Op 25 juli 2011 dient verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in van deze beslissing.

Bij arrest van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen nr. 65 171 van 27 juli 2011 wordt dit beroep verworpen.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoeker op 3 augustus 2011 is overgedragen aan Polen.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoeker op 3 augustus 2011 werd overgedragen aan Polen. De bevelscomponent van de bestreden beslissing is bijgevolg reeds ten uitvoer gelegd. De vraag rijst naar het belang dat verzoeker nog heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Gevraagd naar het actueel belang van verzoeker deelt de advocaat van verzoeker ter terechtzitting van 13 september 2011 mee dat zij volhardt in het verzoekschrift.

De Raad stelt vast verzoeker zijn middel uitsluitend put uit het feit van een vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Polen. Verzoeker bestrijdt niet de motieven van de beslissing, die betrekking hebben op het feit dat Polen verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielaanvraag.

Nu verzoeker zijn middel enkel put uit de overdracht aan Polen en nu uit de stukken van het dossier blijkt dat deze overdracht reeds heeft plaatsgevonden, stelt de Raad vast dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij het middel zoals door hem uiteengezet en evenmin nog getuigt van een belang bij het beroep tot nietigverklaring.

Bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang is het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET